

ПРОБЛЕМА ЗАЛУЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ ДО ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Буднікова Ю.В., асп.

Пірягінська І.В., асп.

Харківський національний університет будівництва та архітектури

В сучасних умовах інтеграції України до ЄС постає питання прискорення її економічного розвитку. На даному етапі економічне зростання стає неможливим без іноземного інвестування але внаслідок багатьох факторів Україна виглядає малопривабливою для інвесторів. Тому постає питання визначення інвестиційної привабливості підприємства з урахуванням всіх можливих перспектив для інвестора.

Сукупність показників, за якими вітчизняні та зарубіжні аналітики в різні періоди часу пропонували визначати рівень інвестиційної привабливості регіонів, систематизовано у статті російського вченого А. Асаула. Всю систему названих показників зведено автором у 3 великі групи факторів, які визначають рівень привабливості для інвесторів:

1. Фактори, що впливають на рівень інвестиційного потенціалу (природно-географічний, трудовий, виробничий, інноваційний, інституціональний, інфраструктурний, фінансовий, споживчий потенціали).

2. Фактори, що визначають рівень некомерційних інвестиційних ризиків (законодавчі, політичні, соціальні, економічні, екологічні та кримінальні ризики).

3. Інвестиційна активність (концентрація і розподіл інвестиційного капіталу, активізація впровадження нових виробничих потужностей, розвиток прямих і портфельних інвестицій).

Для кількісного вираження зазначених факторів можливо використання максимально можливої кількості показників, які хоч якоюсь мірою характеризують рівень інвестиційної привабливості підприємства. Проте деякі з них (особливо це стосується першої групи) не справляють помітного впливу на прийняття інвестором рішення щодо вкладання капіталу. Авторами пропонується до вище визначених показників ще додати показники, які характеризують інформативність підприємства та вказують на ступінь володіння та грамотного аналізу сучасної економічної ситуації, що склалась навколо діяльності підприємства. Бо, як вказує практика, людський фактор та грамотний менеджмент організації в сучасних умовах відіграють чи не найважливішу роль.

ЕКОНОМІКО-МАТЕМАТИЧНІ МЕТОДИ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ЧИННИКІВ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Васильєва В.В., гр. Е-47м

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. М.А. Дядюк
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Необхідність дотримання вимог логічності та послідовності у економічних дослідженнях вимагає того, щоб перш, ніж робити певні дії, необхідно спочатку виявити проблему, ідентифікувати її, а потім вже здійснювати оцінку, розробляти заходи з усунення недоліків або удосконалення роботи. Ідентифікація є процесом постійного і систематичного виявлення різноманітних чинників, що впливають на підприємницьку діяльність та їхньої попередньої оцінки.

Основний зміст і призначення ідентифікації полягає в отриманні початкової інформації. Потрібна інформація може бути одержана безпосередньо з внутрішніх і зовнішніх джерел. Внутрішня інформація може бути одержана з форм бухгалтерської і статистичної звітності; первинних документів, безпосередньо пов'язаних з проведенням господарських операцій, що вивчаються. Зовнішня інформація може бути одержана із законодавчих, нормативних, інструктивних актів; офіційної інформації щодо умов здійснення господарської діяльності; за даними моніторингу ринків, на яких працює підприємство; з інформації щодо ефективності діяльності галузі, до якої належить підприємство і окремих підприємств-аналогів і підприємств-конкурентів.

Більш глибока робота проводиться при використанні спеціальних методів. До спеціальних методів ідентифікації належать опитувальні листи; складання і аналіз діаграм організаційної структури підприємства; складання і аналіз карт технологічних потоків виробничих процесів; інспекційні відвідування; консультації фахівців у даній галузі, які за своєю суттю є якісними методами.

Можливість отримати науково обґрунтовані об'єктивні результати дає такий напрям багатомірного аналізу, як аналіз головних компонент. Обчислювальні процедури методу головних компонент дають можливість отримати реальне відображення внеску у результативні показники господарської діяльності підприємства численних економічних факторів, що може привести до перерозподілу попередньо встановлених пріоритетів, оскільки дозволяє визначити найбільш важливі змінні, які роблять максимальний вплив на досліджувані процеси.